

Ročník 1980

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 8

Vydána dne 26. března 1980

Cena

OBSAH:

31. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o změně počátku letního času v roce 1980
 32. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do České národní rady ve volebním obvodu č. 15 (Praha 7-západ, hlavní město Praha)
 33. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Tureckou republikou
 34. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dlouhodobém obchodním protokolu mezi Československou socialistickou republikou a Tureckou republikou
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů
- Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

31

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

ze dne 6. března 1980

o změně počátku letního času v roce 1980

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 1 zákona č. 54/1946 Sb., o letním čase, podle § 15 zákona č. 145/1970 Sb., o národohospodářském plánování, a po projednání s Ústřední radou odborů:

Čl. I

§ 2 odst. 1 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 36/1979 Sb., o zavedení let-

ního času v letech 1979 a 1980, se mění a zní takto:
„(1) Dnem 6. dubna 1980 se zavádí letní čas: toho dne v 0.00 hodin středoevropského času se posunou hodiny na jednu hodinu ranní letního času.“

Čl. II

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 30. března 1980.

Dr. Štrougal v. r.

32**USNESENÍ****předsednictva České národní rady**

z 10. března 1980

**o vyhlášení doplňovací volby do České národní rady ve volebním obvodu č. 15
(Praha 7-západ, hlavní město Praha)**

Předsednictvo České národní rady

podle § 49 odst. 1 zákona České národní rady č. 53/1971 Sb., o volbách do České národní rady, vyhláší doplňovací volbu do České národní rady ve volebním obvodu č. 15 (Praha 7-západ, hlavní město Praha) a stanoví den jejího konání na pátek 25. dubna 1980.

Místopředseda České národní rady:

Voleník v. r.**33****VYHLÁŠKA**

ministra zahraničních věcí

ze dne 29. prosince 1979

**o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou
a Tureckou republikou**

Dne 15. listopadu 1977 byla v Ankaře podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Tureckou republikou.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační lis-

tiny byly vyměněny v Praze dne 11. července 1979.

Podle svého článku 44 odstavce 1 Úmluva vstoupila v platnost dnem 11. srpna 1979.

Český překlad textu Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chloupek v. r.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA

mezi Československou socialistickou republikou a Tureckou republikou

Československá socialistická republika a Turecká republika,

přejíce si upravit konzulární styky mezi oběma státy na základě zásad respektování svrchovanosti a národní nezávislosti, rovnoprávnosti a nevměšování do vnitřních záležitostí a tak usnadnit ochranu svých národních zájmů a práv a zájmů svých státních příslušníků,

rozhodly se uzavřít konzulární úmluvu a k tomu účelu jmenovali svými zmocněnci:

prezident Československé socialistické republiky:

Bohuslava Chňoupka, ministra zahraničních věcí,

prezident Turecké republiky:

İhsan Sabri Çağlayangila, ministra zahraničních věcí,

kteří si vyměnili své plné moci, jež shledali v dobré a náležité formě, a dohodli se na následujících ustanoveních:

ČÁST I

DEFINICE

Článek 1

Pro účely této úmluvy:

- a) výrazem „konzulární úřad“ se rozumí generální konzulát, konzulát, vicekonzulát nebo konzulární jednatelství;
- b) výrazem „konzulární obvod“ se rozumí území určené konzulárnímu úřadu k výkonu konzulárních funkcí;
- c) výrazem „vedoucí konzulárního úřadu“ se rozumí osoba pověřená k tomu, aby jednala v tomto postavení;
- d) výrazem „konzulární úředník“ se rozumí osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená v tomto postavení výkonem konzulárních funkcí;
- e) výrazem „konzulární zaměstnanec“ se rozumí osoba zaměstnaná v administrativních nebo technických službách konzulárního úřadu;
- f) výrazem „člen služebního personálu“ se rozumí osoba zaměstnaná v domácích službách konzulárního úřadu;
- g) výrazem „člen konzulárního úřadu“ se rozumí

konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu;

- h) výrazem „rodinný příslušník“ se rozumí manžel, nezletilé děti člena konzulárního úřadu nebo jeho manželka a za podmínky, že o ně člen konzulárního úřadu pečuje a že podle právních předpisů vysílajícího státu žijí v jeho domácnosti, i jeho rodiče;
- i) výrazem „konzulární místnosti“ se rozumí budovy nebo části budov a pozemky k nim náležející, které jsou používány výhradně pro účely konzulárního úřadu, bez ohledu na to, kdo je jejich vlastníkem;
- j) výraz „konzulární archívy“ zahrnuje všechny listiny, dokumenty, korespondenci, knihy, filmy, magnetofonové pásky a rejstříky konzulárního úřadu spolu s šiframi, kartotékami a zařízením určeným k jejich ochraně a uložení;
- k) výrazem „loď“ se rozumí plavidlo mající podle právních předpisů vysílajícího státu státní příslušnost tohoto státu; výraz loď nezahrnuje vátečná plavidla;
- l) výrazem „civilní letadlo“ se rozumí civilní letadlo registrované a imatrikulované ve vysílajícím státě v souladu s jeho právními předpisy a nesoucí označení tohoto státu;
- m) výrazem „smluvní strany“ se rozumí stát vysílající a stát přijímající.

ČÁST II

ZŘIZOVÁNÍ KONZULÁRNÍCH ÚŘADŮ, JMENOVÁNÍ KONZULÁRNÍCH ÚŘEDNÍKŮ A KONZULÁRNÍCH ZAMĚSTNANCŮ

Článek 2

1. Každá smluvní strana může zřídit konzulární úřad na území druhé smluvní strany pouze s předběžným souhlasem druhé smluvní strany.

2. Sídlo konzulárního úřadu, jeho obvod, jeho třída a rozsah jeho personálu se určují vzájemnou dohodou mezi smluvními stranami.

3. Pozdější změny sídla konzulárního úřadu, jeho obvodu a jeho třídy mohou být vysílajícím státem provedeny pouze se souhlasem přijímajícího státu.

Článek 3

1. Poté, co byl jmenován vedoucí konzulárního úřadu, zašle každá ze smluvních stran prostřed-

nictvím své diplomatické mise ministerstvu zahraničních věcí druhé strany konzulský patent týkající se tohoto jmenování.

V konzulském patentu bude uvedeno příjmení, jméno, státní příslušnost a třída vedoucího konzulárního úřadu, jakož i sídlo konzulárního úřadu a konzulární obvod.

2. Vedoucí konzulárního úřadu je přijímán k výkonu svých funkcí na základě přivolení vysílajícího státu, které je mu po předložení konzulského patentu uděleno formou exequatur. Exequatur bude vydáno co nejdříve a bezplatně. Přijímající stát může odmítnout udělení exequatur bez sdělení důvodů.

3. Jakmile je exequatur uděleno nebo je vedoucí konzulárního úřadu v souladu s článkem 4 prozatímně přijat, přijímající stát o tom neprodleně informuje příslušné orgány konzulárního obvodu a zajistí, aby byla učiněna opatření nezbytná k tomu, aby mohl vykonávat své funkce a aby mohl požívat práv, výsad a imunit podle této úmluvy a právních předpisů přijímajícího státu.

Článek 4

Do udělení exequatur může být vedoucí konzulárního úřadu přijat k výkonu svých funkcí prozatímně. V tom případě se uplatní ustanovení této úmluvy.

Článek 5

1. Každá smluvní strana může jmenovat konzulárními úředníky pouze své vlastní státní příslušníky.

2. Vysílající stát může zaměstnat jako konzulárního zaměstnance a členy služebního personálu pouze osoby, které jsou jeho vlastními státními příslušníky nebo státními příslušníky přijímajícího státu.

Článek 6

Jména a funkce konzulárních úředníků, vyjma vedoucího konzulárního úřadu, jakož i jména a funkce konzulárních zaměstnanců a členů služebního personálu, budou v přiměřené lhůtě předtím, než se ujmou svých funkcí, oznámeny ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

Článek 7

1. Vysílající stát může pověřit člena diplomatického personálu své diplomatické mise v přijímajícím státě výkonem konzulárních funkcí. Příjmení, jméno a hodnost člena diplomatického personálu, který je pověřen výkonem konzulárních funkcí, jakož i obvod, v němž bude tyto funkce vykonávat, budou sděleny diplomatickou cestou přijímajícímu státu. Přijímající stát je povinen o tom informovat příslušné orgány konzulárního obvodu.

2. Člen diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu v přijímajícím státě pověřený výkonem konzulárních funkcí bude i na-

dále požívat výsad a imunit, které mu přísluší na základě jeho diplomatického statusu.

3. Vysílající stát může zřídít při své diplomatické misi v přijímajícím státě konzulární oddělení k výkonu konzulárních funkcí. Zřízení konzulárního oddělení i jeho obvod budou oznámeny diplomatickou cestou přijímajícímu státu.

4. Člen diplomatického personálu diplomatické mise, pověřený výkonem konzulárních funkcí při diplomatické misi, bude mít práva a povinnosti stanovené touto úmluvou pro konzulární úředníky.

Článek 8

Přijímající stát vydá bezplatně každému členovi konzulárního úřadu doklad osvědčující jeho postavení.

Článek 9

Přijímající stát bude jednat s konzulárními úředníky s náležitou úctou a zajistí ochranu konzulárních úředníků na svém území a učiní všechna potřebná opatření k tomu, aby mohli plnit své funkce a požívat práv, výsad a imunit, které jsou jim přiznány touto úmluvou.

Článek 10

1. Jestliže vedoucí konzulárního úřadu nemůže z jakéhokoli důvodu vykonávat své funkce nebo jestliže jeho místo je dočasně uvolněno, vedení konzulárního úřadu může být dočasně na přiměřenou dobu svěřeno konzulárnímu úředníkovi tohoto konzulárního úřadu nebo konzulárnímu úředníkovi jiného konzulárního úřadu vysílajícího státu nebo členovi diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu v přijímajícím státě nebo úředníkovi ministerstva zahraničních věcí vysílajícího státu. Příjmení a jméno osoby pověřené touto funkcí bude oznámeno ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

2. Osoba pověřená dočasným vedením konzulárního úřadu bude vykonávat všechny funkce vedoucího konzulárního úřadu a požívat práv, výsad a imunit přiznaných vedoucímu konzulárního úřadu, jenž je jmenován podle článku 3 této úmluvy.

3. Člen diplomatického personálu diplomatické mise, který je pověřený dočasným vedením konzulárního úřadu, požívá i nadále výsad a imunit, které mu náleží na základě jeho diplomatického statusu.

Článek 11

1. Přijímající stát může kdykoliv, aniž udá důvody svého rozhodnutí, oznámit vysílajícímu státu diplomatickou cestou, že konzulární úředník je považován za nežádoucí osobu nebo že konzulární zaměstnanec nebo člen služebního personálu je nepřijatelný.

V takovém případě vysílající stát dotyčnou osobu odvolá.

2. Jestliže vysílající stát nesplní v přiměřené lhůtě povinnost, která pro něho vyplývá z odstavce 1, přijímající stát může přestat uznávat tuto osobu za člena konzulárního úřadu.

Článek 12

Funkce člena konzulárního úřadů končí zejména:

- a) oznámením vysílajícího státu přijímajícímu státu o tom, že jeho funkce skončily,
- b) odejmutím exequatur,
- c) oznámením přijímajícího státu vysílajícímu státu, že přestal uznávat dotyčnou osobu za člena konzulárního úřadu.

Článek 13

1. Vysílající stát může v míře, v níž to připouští právní předpisy přijímajícího státu a na základě reciprocity nabývat, mít v držbě nebo užívat jakoukoli formou nájmu, která existuje podle těchto právních předpisů, pozemky, budovy nebo části budov pro potřeby konzulárního úřadu, pro jeho umístění nebo pro ubytování členů konzulárního úřadu, pokud jsou státními příslušníky vysílajícího státu.

2. Přijímající stát poskytne veškerou pomoc vysílajícímu státu při nabývání pozemků, budov nebo částí budov k účelům uvedeným v předešlém odstavci.

ČÁST III

VÝSADY A IMUNITY

Článek 14

1. Na budově, v níž je umístěn konzulární úřad a na sídle vedoucího konzulárního úřadu může být umístěn znak vysílajícího státu spolu s označením konzulárního úřadu v jazyce vysílajícího a přijímajícího státu.

2. Vlajka vysílajícího státu může být vyvěšena na budově, v níž je umístěn konzulární úřad, na sídle vedoucího úřadu a na jeho dopravních prostředcích, jsou-li používány pro úřední účely.

3. Při výkonu práva na používání státního znaku a státní vlajky se bude přihlížet k právním předpisům a zvyklostem přijímajícího státu.

Článek 15

1. Konzulární místnosti jsou nedotknutelné. Orgány přijímajícího státu do nich nesmějí vstoupit bez souhlasu vedoucího konzulárního úřadu, úředníka jím určeného nebo vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se vztahují rovněž na sídlo vedoucího konzulárního úřadu.

3. Přijímající stát má zvláštní povinnost podniknout všechna opatření k ochraně konzulárních

místností proti útokům nebo poškození a zabránit rušení klidu konzulárního úřadu nebo újmě na jeho důstojnosti.

Článek 16

Konzulární archívy jsou vždy nedotknutelné, ať se nacházejí kdekoli.

Článek 17

1. Konzulární úřad má právo na spojení se svou vládou, s diplomatickými misemi a s jinými konzulárními úřady vysílajícího státu, ať jsou kdekoli. Konzulární úřad může k tomuto účelu používat všech prostředků spojení, včetně diplomatických nebo konzulárních kurýrů, diplomatických nebo konzulárních zavazadel a kódových nebo šifrových zpráv. Radiovou vysílací stanicí však může konzulární úřad zřídit a používat pouze se souhlasem přijímajícího státu.

2. Při použití veřejných prostředků spojení platí pro konzulární úřad stejné podmínky jako pro diplomatickou misi vysílajícího státu.

3. Úřední korespondence konzulárního úřadu a kurýrní zavazadla, pokud jsou opatřena vnějším označením, že jsou úřední povahy, jsou nedotknutelné a nemohou být kontrolovány ani zadrženy. Mohou obsahovat pouze úřední korespondenci a předměty určené výlučně k úřednímu použití.

4. Konzulární kurýr bude vybaven úřední listinou označující jeho postavení a uvádějící počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo. Bude požívat stejná práva, výsady a imunity jako diplomatický kurýr vysílajícího státu.

5. Kapitán lodi nebo civilního letadla vysílajícího státu může být pověřen přepravou konzulárního zavazadla. Tento kapitán musí být vybaven úřední listinou označující počet zásilek, které mu byly svěřeny, nebude však považován za konzulárního kurýra. Na základě dohody s příslušnými orgány přijímajícího státu může konzulární úřad vyslat jednoho ze svých členů, aby zavazadlo převzal přímo a volně od kapitána lodi nebo letadla nebo aby mu je odevzdal.

Článek 18

1. Konzulární úředníci a zaměstnanci, kteří nejsou státními příslušníky přijímajícího státu, nepodléhají, pokud jde o jednání při výkonu jejich úředních funkcí, jurisdikci soudních a správních orgánů přijímajícího státu.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se však nevztahuje na civilní žalobu:

- a) vyplývající ze smlouvy, kterou konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec výslovně nebo zřejmě nesjednal ve svém úředním postavení,
- b) podanou třetí stranou a týkající se náhrady škody vyplývající z nehody způsobené v přijímajícím státě dopravním prostředkem.

3. Pokud jde o jednání mimo výkon jejich úředních funkcí, mohou být konzulární úředníci zatčeni nebo vzati do vazby pouze v případě závažných trestných činů a na základě rozhodnutí příslušného justičního orgánu.

„Závažným trestným činem“ se ve smyslu tohoto článku rozumí každý trestný čin, který nebyl spáchán z nedbalosti a na který právní řád přijímajícího státu stanoví trest odnětí svobody nejméně na pět let.

Rodinní příslušníci konzulárních úředníků, kteří nejsou státními příslušníky přijímajícího státu, požívají rovněž výhod podle ustanovení tohoto článku.

4. Přijímající stát bude informovat diplomatickou misi vysílajícího státu o soudním stíhání zahájeném proti osobám uvedeným v tomto článku.

Článek 19

1. Konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci, kteří nejsou státními příslušníky přijímajícího státu, mohou v zájmu spravedlnosti a na žádost soudu vypovídat jako svědci.

Nelze je však žádat, aby vypovídali o skutečnostech, které se dotýkají výkonu jejich funkcí. V tomto případě mohou odmítnout svědectví. Proti konzulárnímu úředníkovi nebo zaměstnanci nemůže být uplatněno žádné donucovací opatření k tomu, aby se dostavil k soudu nebo podal u soudu svědectví.

2. V případě, kdy konzulární úředník nebo zaměstnanec uvedený v předešlém odstavci souhlasí s podáním svědecké výpovědi, bude se postupovat tak, aby byla rušena činnost konzulárního úřadu. Pokud je to možné, bude přijato ústní nebo písemné svědectví svědka na konzulárním úřadě nebo v jeho obydlí.

3. Ustanovení tohoto článku se rovněž vztahují na správní řízení.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 tohoto článku se rovněž vztahují na rodinné příslušníky konzulárních úředníků, kteří nejsou státními příslušníky přijímajícího státu a kteří s nimi žijí.

Článek 20

Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci, kteří s nimi žijí, jsou vyňati v přijímajícím státě ze všech veřejných služeb a povinností jakéhokoli druhu za podmínky, že nejsou státními příslušníky přijímajícího státu a ani v něm nemají trvalé bydliště.

Článek 21

Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci, kteří s nimi žijí, jsou vyňati ze všech povinností stanovených zákony a předpisy přijímajícího státu, týkajícími se registrace cizinců a povolení pobytu a jinými předpisy týkajícími se pobytu cizinců.

Článek 22

1. Vysílající stát je osvobozen v přijímajícím státě od všech daní, dávek a poplatků, pokud jde o:

- a) pozemky, budovy nebo části budov používané ke konzulárním účelům, jakož i rezidenci vedoucího konzulárního úřadu, jestliže jsou vlastnictvím vysílajícího státu nebo byly najaty jménem vysílajícího státu;
- b) převody nebo jiné úkony týkající se nabývání uvedených nemovitostí;
- c) výkon konzulárních funkcí, včetně příjmů za provádění konzulárních úkonů.

Osvobození uvedené v tomto odstavci se nevztahuje na daně, dávky a poplatky, které podle právních předpisů přijímajícího státu mají být placeny osobami vstupujícími do smluvního poměru s vysílajícím státem.

2. Vysílající stát je rovněž osvobozen v přijímajícím státě od všech daní, dávek a poplatků z vozidel, která jsou v jeho vlastnictví, držbě nebo užívání a jež se užívají výhradně ke konzulárním účelům.

3. Osvobození uvedená v tomto článku se nevztahují na dávky a poplatky vybírané za poskytnuté služby.

Článek 23

Platy, které konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu, kteří nejsou státními příslušníky přijímajícího státu, pobírají za výkon svých úředních funkcí, jsou v přijímajícím státě osvobozeny od všech daní a poplatků.

Článek 24

1. Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci, kteří s nimi žijí a nejsou státními příslušníky přijímajícího státu a ani v něm nemají trvalé bydliště, jsou osvobozeni ode všech celostátních, oblastních a místních daní a poplatků.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se nevztahuje na:

- a) nepřímé daně, jež bývají obvykle zahrnuty v ceně zboží nebo služeb;
- b) daně a poplatky ze soukromých nemovitostí na území přijímajícího státu s výhradou ustanovení článku 22;
- c) dědické poplatky a poplatky z převodu majetku vybírané přijímajícím státem;
- d) daně a poplatky ze soukromých příjmů, které pocházejí z přijímajícího státu;
- e) registrační, hypoteční a správní poplatky s výhradou článku 22;
- f) poplatky vybírané za poskytnuté služby.

Článek 25

V případě úmrtí člena konzulárního úřadu nebo jeho rodinného příslušníka, který zanechal

movitý majetek v přijímajícím státě, nebudou vybírány přijímajícím státem dědické poplatky nebo poplatky z převodu tohoto movitého majetku ani poplatky z úkonů k tomu se vztahujících za podmínky, že dotyčená osoba nebyla státním příslušníkem přijímajícího státu a ani neměla trvalé bydliště v tomto státě a že se tento majetek nalézá v přijímajícím státě pouze z důvodu pobytu zemřelého jako člena konzulárního úřadu nebo rodinného příslušníka konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance v tomto státě.

Článek 26

1. Předměty, včetně motorových vozidel, které jsou dovezeny pro úřední potřebu konzulárního úřadu, budou v souladu s právními předpisy přijímajícího státu osvobozeny od celních dávek a všech obdobných poplatků vybíraných na základě dovozu nebo v souvislosti s dovozem, a to ve stejné míře, jako kdyby byly dováženy diplomatickou cestou vysílajícího státu do přijímajícího státu.

2. Konzulární úředník a jeho rodinní příslušníci, kteří s ním žijí a kteří nejsou státními příslušníky přijímajícího státu ani v něm nemají trvalé bydliště, jsou osvobozeni od celních dávek a poplatků vybíraných v souvislosti s dovozem, pokud jde o všechny předměty určené pro jejich osobní potřebu včetně předmětů určených pro jejich počáteční zařízení. Konzulární zaměstnanec bude požívat osvobození podle tohoto odstavce pouze u předmětů dovezených v době svého prvního nástupu na konzulární úřad.

3. Předměty určené pro osobní potřebu nesmějí přesáhnout množství potřebné pro přímé použití příslušnými osobami.

4. Osobní spoluzavazadla konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků, kteří s nimi žijí a nejsou státními příslušníky přijímajícího státu ani v něm nemají trvalé bydliště, jsou osvobozena od celní prohlídky. Mohou být podrobena prohlídce pouze v případech, kdy jsou vážné důvody k domněnce, že obsahují jiné předměty než ty, které jsou uvedeny v odstavci 2, nebo předměty, jejichž dovoz nebo vývoz je zakázán právními předpisy vysílajícího státu o karanténě. Taková prohlídka může být provedena pouze za přítomnosti tohoto konzulárního úředníka nebo jeho rodinného příslušníka nebo jeho zástupce.

Článek 27

Všechny osoby, jimž jsou touto úmluvou poskytnuty výsady a imunity, jsou povinny, bez újmy na těchto výsadách a imunitách, dodržovat právní předpisy přijímajícího státu včetně dopravních předpisů a předpisů o pojištění vozidel.

Článek 28

S výhradou právních předpisů přijímajícího státu týkajících se oblastí, do nichž je vstup zakázán nebo omezen z důvodů státní bezpečnosti, čle-

nové konzulárního úřadu a rodinní příslušníci, kteří s nimi žijí, mají právo volného pohybu v tomto státě.

ČÁST IV

KONZULÁRNÍ FUNKCE

Článek 29

Konzulární úředník napomáhá rozvoji hospodářských, obchodních, kulturních a vědeckých styků mezi oběma státy a přispívá k posilování přátelských vztahů mezi nimi.

Článek 30

1. Konzulární úředník je oprávněn v souladu s právními předpisy přijímajícího státu vykonávat funkce uvedené v této části. Jiné konzulární funkce může vykonávat jen za podmínky, že nejsou v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu.

2. Konzulární úředník je oprávněn zastupovat ve svém konzulárním obvodu při dodržování právních předpisů přijímajícího státu, práva a zájmy vysílajícího státu a jeho příslušníků, a to jak fyzických, tak i právnických osob.

3. Při výkonu svých funkcí je konzulární úředník oprávněn obracet se písemně nebo ústně na příslušné orgány ve svém konzulárním obvodě, jakož i na příslušné ústřední orgány přijímajícího státu v míře, v jaké to připouštějí právní předpisy a zvyklosti tohoto státu.

4. Se souhlasem přijímajícího státu je konzulární úředník oprávněn vykonávat konzulární funkce mimo svůj konzulární obvod.

Článek 31

1. Konzulární úředník je oprávněn ve svém konzulárním obvodě:

- a) registrovat státní příslušníky vysílajícího státu;
- b) přijímat žádosti a prohlášení státních příslušníků vysílajícího státu ve věcech státního občanství a vydávat nezbytné doklady;
- c) registrovat manželství uzavřená v souladu s právními předpisy přijímajícího státu v případě, je-li alespoň jeden ze snoubenců státním příslušníkem vysílajícího státu a uzavírat manželství mezi snoubenci, jsou-li oba státními příslušníky vysílajícího státu, pokud tento úkon není zakázán právními předpisy přijímajícího státu;
- d) v souladu s právními předpisy vysílajícího státu přijímat prohlášení týkající se rodinných poměrů státních příslušníků tohoto státu;
- e) registrovat narození a úmrtí státních příslušníků vysílajícího státu;
- f) vystavovat, osvědčovat, potvrzovat, ověřovat, legalizovat nebo jinak činit platnými listiny a doklady na žádost státních příslušníků vysílajícího státu k použití mimo území přijímajícího státu nebo na žádost jakékoli osoby k po-

užití v přijímacím státě, pokud to není v rozporu s právními předpisy tohoto státu;

g) překládat listiny a doklady, ověřovat správnost překladu a ověřovat doklady.

2. Konzulární úředník bude informovat příslušné orgány přijímacího státu o úkonech uvedených pod písmeny c) a e) tohoto článku, vyžadují-li to právní předpisy přijímacího státu.

Článek 32

Listiny a doklady vyhotovené, vystavené, přeložené nebo ověřené konzulárním úředníkem v souladu s článkem 31, mají v přijímacím státě stejnou právní platnost a důkazní sílu jako písemnosti vyhotovené, přeložené nebo ověřené příslušnými orgány přijímacího státu.

Článek 33

Konzulární úředník má právo v souladu s právními předpisy vysílajícího státu:

1. vydávat, prodlužovat, měnit, rušit, odnímat nebo zadržet cestovní doklady státních příslušníků vysílajícího státu;
2. vydávat, prodlužovat nebo rušit víza osobám, které hodlají navštívit vysílající stát.

Článek 34

Jakmile se konzulární úředník doví o situaci, která vyžaduje jmenování poručníka nebo opatrovníka pro státního příslušníka vysílajícího státu, bude o tom neprodleně informovat příslušné orgány přijímacího státu a může požádat o přijetí nutných opatření, a pokud si to přeje, navrhnout osobu ke jmenování poručníků nebo opatrovníků.

V případě, že se příslušné orgány přijímacího státu dovědí o situaci, která vyžaduje jmenování poručníka nebo opatrovníka, neprodleně o tom informují konzulárního úředníka.

Jmenování poručníků nebo opatrovníků, jakož i přijetí potřebných opatření se bude provádět v souladu s ustanoveními právních předpisů přijímacího státu.

Článek 35

1. Příslušné orgány přijímacího státu neprodleně uvědomí konzulárního úředníka o úmrtí státního příslušníka vysílajícího státu na území přijímacího státu.

2. Jestliže se příslušné orgány přijímacího státu dovědí o existenci dědictví po státním příslušníkovi vysílajícího státu nebo o dědictví po osobě jakékoli státní příslušnosti, která zemřela v přijímacím státě, a mohl-li by na takovém dědictví mít zájem státní příslušník vysílajícího státu, uvědomí o tom konzulárního úředníka.

3. Příslušné orgány přijímacího státu učiní v případech uvedených v odstavci 2, pokud se dědictví nachází na území tohoto státu, opatření k za-

jištění dědictví podle právních předpisů přijímacího státu a zašlou konzulárnímu úředníkovi opis závěti, pokud byla sepsána, poskytnou mu všechny dostupné informace o dědicích, složení a hodnotě dědictví a oznámí termín, kdy bude zahájeno řízení o dědictví.

4. Konzulární úředník je oprávněn zastupovat přímo nebo prostřednictvím zástupce zájmy státního příslušníka vysílajícího státu, který má nárok na dědictví na území přijímacího státu a který nemá v tomto státě trvalé bydliště.

5. Konzulární úředník je oprávněn přijímat jménem státního příslušníka vysílajícího státu, který nemá trvalé bydliště v přijímacím státě, peněžní částky nebo jiný majetek, který dotyčnému občanovi náleží v důsledku úmrtí kterékoli osoby, včetně plateb provedených podle právních předpisů týkajících se náhrad vyplácených pracujícím v rámci důchodového a sociálního zabezpečení, jakož i částek pocházejících z pojistek.

6. Movitý majetek a peněžní částky z likvidace dědictví zanechaného státním příslušníkem vysílajícího státu, mohou být předány příslušnému konzulárnímu úředníkovi za podmínky, že byly uspokojeny nebo zajištěny nároky věřitelů, a že daně a poplatky z dědictví byly uhrazeny.

7. Konzulární úředník bude oprávněn spolupracovat s příslušnými orgány přijímacího státu při zajištění dědictví podle tohoto článku.

Článek 36

1. Konzulární úředník má právo zastupovat v souladu s právními předpisy přijímacího státu ve svém konzulárním obvodu státní příslušníky vysílajícího státu před orgány přijímacího státu, jestliže tito z důvodů nepřítomnosti nebo z jiných vážných důvodů nemožou včas hájit svá práva a zájmy. Zastupování pokračuje až do doby, kdy dotyčná osoba jmenuje svého zmocněnce nebo převzme sama ochranu svých práv a zájmů.

2. Konzulární úředník má právo ve svém konzulárním obvodu navazovat a udržovat styky se státními příslušníky vysílajícího státu, s cílem radit jim, poskytovat jim veškerou nutnou pomoc a případně jim zajistit právní pomoc. Orgány přijímacího státu nesmějí v žádném případě bránit státnímu příslušníkovi vysílajícího státu v tom, aby se spojil s konzulárním úřadem tohoto státu nebo jej navštěvoval.

Článek 37

Konzulární úředník má právo v souladu se zákonodárstvím přijímacího státu brát do úschovy peníze, listiny včetně závětí a jakékoli předměty, jež mu budou předány státními příslušníky nebo pro státní příslušníky vysílajícího státu. Takové uschované předměty mohou být odeslány z přijímacího státu pouze v souladu s jeho zákony.

Článek 38

1. Jestliže byla svoboda státního příslušníka vysílajícího státu jakoukoli formou omezena, mají příslušné orgány přijímajícího státu povinnost bezodkladně o tom uvědomit příslušného konzulárního úředníka.

2. Konzulární úředník má právo v souladu s právními předpisy přijímajícího státu za předpokladu, že uvedené osoby před konzulárním úředníkem a za přítomnosti zástupce místního orgánu proti tomu výslovně nevznesou námitky, navštěvovat státní příslušníky vysílajícího státu, kteří jsou ve výkonu trestu odnětí svobody a navázat s nimi spojení. Příslušné orgány přijímajícího státu musí předat bez odkladu konzulárnímu úředníkovi jakékoli písemné sdělení od státního příslušníka vysílajícího státu, jehož svoboda byla jakoukoli formou omezena.

3. Konzulární úředník bude na žádost okamžitě informován o důvodech, pro něž svoboda státního příslušníka byla omezena.

4. Práva konzulárního úředníka, uvedená v odstavcích 2 a 3, budou vykonávána v souladu s právními předpisy přijímajícího státu, pokud tyto právní předpisy tato práva neruší.

Článek 39

1. Konzulární úředník je oprávněn poskytovat ve svém konzulárním obvodu veškerou pomoc lodí vysílajícího státu, která se nachází v přístavu nebo ve vnitřních vodách přijímajícího státu, jakož i posádce nebo cestujícím této lodi.

2. Konzulární úředník se může při výkonu svých funkcí týkajících se lodí vysílajícího státu, jejich posádky nebo cestujících, obracet se žádostí o pomoc na příslušné orgány přijímajícího státu.

3. Konzulární úředník může vstoupit na palubu lodi, jakmile je lodi povolen volný styk s pobřežím. Členové posádky mohou ihned vejít ve styk s konzulárním úředníkem.

4. Konzulární úředník je oprávněn:

- a) bez újmy na pravomoci orgánů přijímajícího státu vyšetřovat všechny události na palubě lodi, vyslechnout kteréhokoli člena posádky, zkoumat lodní doklady, přijímat prohlášení týkající se cesty a místa určení lodi, jakož i usnadňovat vjezd lodí do přístavu, pobyt v přístavu a výjezd lodí;
- b) bez újmy na pravomoci orgánů přijímajícího státu řešit spory mezi kapitánem a členy posádky, včetně sporů týkajících se mezd a pracovních smluv v míře, v jaké to dovolují předpisy vysílajícího státu;
- c) činit opatření k zajištění lékařského ošetření nebo návratu do vlasti člena posádky nebo cestujícího;
- d) přijímat, vystavovat nebo ověřovat všechna prohlášení nebo jiné doklady stanovené předpisy vysílajícího státu týkající se lodí.

Článek 40

1. Zamýšlejí-li příslušné orgány přijímajícího státu provést donucovací opatření nebo zahájit úřední vyšetřování na lodi vysílajícího státu, jsou povinny informovat o tom příslušného konzulárního úředníka prostřednictvím příslušných orgánů přijímajícího státu. S výjimkou naléhavých případů musí být konzulární úředník informován dostatečně předem, aby on nebo jeho zástupce mohl být přítomen. Nebyl-li konzulární úředník přítomen ani zastoupen, předají mu příslušné orgány přijímajícího státu úplnou informaci o přijatých opatřeních.

2. Ustanovení odstavce 1 platí rovněž v případě, kdy příslušné orgány přístavní oblasti budou chtít vyslechnout členy posádky na pevnině.

Ustanovení tohoto článku se však nepoužijí na obvyklou celní, pasovou nebo zdravotní kontrolu nebo na jiná opatření učiněná na žádost nebo se souhlasem kapitána lodi.

Článek 41

1. Ztroskotá-li loď vysílajícího státu, narazí-li na dno nebo na břeh nebo utrpí-li jinou havárii v přijímajícím státě, nebo jestliže předměty patřící státnímu příslušníkovi vysílajícího státu, které jsou součástí lodního nákladu ztroskotané lodi vysílajícího, přijímajícího nebo třetího státu, byly nalezeny na pobřeží nebo ve vnitřních nebo pobřežních vodách přijímajícího státu a dopraveny na pobřeží nebo do přístavu tohoto státu, uvědomí o tom příslušné orgány přijímajícího státu bez prodlení příslušného konzulárního úředníka. Informují ho rovněž i o opatřeních učiněných na záchranu a ochranu osob na palubě lodi, lodi, nákladu a dalšího zboží na palubě a předmětů náležejících k lodi nebo předmětů, které jsou součástí nákladu a jež se od lodi odpoutaly.

2. Konzulární úředník může poskytovat veškerou pomoc lodí zmíněné v odstavci 1, cestujícím a členům posádky. Za tím účelem může žádat o pomoc příslušné orgány přijímajícího státu. Může rovněž učinit opatření uvedená v odstavci 1 tohoto článku a opatření k zajištění opravy lodi nebo požádat příslušné orgány přijímajícího státu, aby učinily taková opatření nebo aby v nich pokračovaly.

3. Jestliže loď uvedená v odstavci 1 nebo předměty patřící k této lodi byly nalezeny na pobřeží nebo v blízkosti pobřeží přijímajícího státu nebo dopraveny do přístavu tohoto státu a jestliže ani kapitán, ani vlastník lodi, jeho zástupci nebo příslušní pojišťovatelé nemohou učinit opatření k zajištění nebo k prodeji lodi nebo předmětů, bude se mít za to, že je konzulární úředník zmocněn učinit jménem vlastníka lodi stejná opatření, která by mohl za stejným účelem učinit vlastník sám.

Ustanovení tohoto odstavce se týkají rovněž každého předmětu, který je součástí lodního nákladu a ve vlastnictví státního příslušníka vysílajícího státu.

4. Jsou-li předměty, které jsou součástí nákladu ztroskotané lodi třetího státu a náležejí státnímu příslušníkovi vysílajícího státu, nalezeny na pobřeží nebo v blízkosti pobřeží přijímajícího státu a ani vlastník předmětů, ani jeho zástupce nebo příslušní pojišťovatelé nemohou učinit opatření k zajištění nebo k prodeji předmětů, bude se mít za to, že je konzulární úředník zmocněn, aby učinil jménem vlastníka stejná opatření, která by k tomuto účelu mohl učinit vlastník sám.

Článek 42

Ustanovení článků 39, 40 a 41 se přiměřeně vztahují na civilní letadla.

Článek 43

Konzulární úřad je oprávněn vybírat v přijímajícím státě konzulární poplatky za provádění

konzulárních služeb stanovené právními předpisy vysílajícího státu.

ČÁST V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 44

1. Tato úmluva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost třicátého dne po dni výměny ratifikačních listin, k níž dojde v Praze.

2. Tato úmluva zůstane v platnosti do uplynutí šesti měsíců poté, kdy jedna z vysokých smluvních stran oznámí písemně druhé vysoké smluvní straně svůj úmysl ukončit platnost Úmluvy.

Na důkaz toho zmocnění obou vysokých smluvních stran tuto úmluvu podepsali a opatřili pečeti.

Dáno v Ankaře, dne 15. listopadu 1977, ve dvou původních vyhotoveních ve francouzském jazyce.

Za

Československou socialistickou republiku:

Ing. Bohuslav **Chňoupek** v. r.

Za

Tureckou republiku:

İhsan Sabri **Caglayanil** v. r.

34

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 31. ledna 1980

o Dlouhodobém obchodním protokolu mezi Československou socialistickou republikou a Tureckou republikou

Dne 3. září 1979 byl v Ankaře podepsán Dlouhodobý obchodní protokol mezi Československou socialistickou republikou a Tureckou republikou. Protokol vstoupil v platnost na základě svého článku 7

dnem 1. ledna 1980 a bude platit do 31. prosince 1982.

Český překlad textu Dlouhodobého obchodního protokolu se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

DLOUHODOBÝ OBCHODNÍ PROTOKOL**mezi Československou socialistickou republikou a Tureckou republikou**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Turecké republiky

v duchu přátelských vztahů, které existují mezi oběma zeměmi,

přející si dlouhodobý rozvoj výměny zboží na vyrovnaném základě v rámci obchodní dohody, která byla podepsána dne 29. srpna 1975,

se dohodly následovně:

Článek 1

Obě strany budou podporovat všemi prostředky, které mají k dispozici, stálý růst a diversifikaci obchodní výměny mezi oběma zeměmi v zájmu dosažení ročního vzájemného obratu ve výměně zboží ve výši 200 miliónů US dolarů do 31. prosince 1982.

Článek 2

Výměna zboží mezi oběma zeměmi bude prováděna v soulase s obchodní dohodou uzavřenou mezi Československou socialistickou republikou a Tureckou republikou, podepsanou dne 29. srpna 1975 v Ankaře.

Položky zboží určeného k obchodní výměně jsou uvedeny v listině „A“ — československý export

do Turecké republiky a v listině „B“ — turecký export do Československé socialistické republiky.

Tyto seznamy zboží mají indikativní charakter a mohou být vyměňovány i položky, které nejsou uvedeny v těchto listinách.

Článek 3

Během jednání smíšené komise, která se uskuteční ve smyslu existující obchodní dohody ze dne 29. srpna 1975, bude prověřeno plnění indikativních listin „A“ a „B“ uvedených v článku 2 a výše uvedené indikativní listiny mohou být změněny nebo rozšířeny vzájemnou dohodou obou stran.

Článek 4

Obě strany podniknou potřebná opatření k dosažení vyrovnané a zvyšující se úrovně obchodu s dlouhodobou perspektivou.

Obě strany budou podporovat zainteresované společnosti a organizace ve svých zemích k uzavírání kontraktů a nebo dohod pro dodávky zboží a položek uvedených ve shora zmíněných listinách.

Článek 5

Příslušné autority v obou zemích budou příznivě posuzovat žádosti o vydání dovozních nebo vývozních licencí pro zboží, které má být vyměňováno v souladu s platnými zákony, pravidly a předpisy, které jsou platné v každé zemi.

Článek 6

Výměna zboží a položek uvedených v příloze tohoto protokolu bude probíhat na základě komerč-

ních podmínek a běžných cen, které jsou platné na mezinárodních trzích.

Článek 7

Tento protokol vstoupí v platnost dnem 1. ledna 1980 a bude platit do 31. prosince 1982.

Podepsáno v Ankaře dne 3. září 1979 ve dvou originálech v anglickém jazyce, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Za československou vládu:

Andrej **Parčák** v. r.
ministr zahraničního obchodu

Za tureckou vládu:

Teoman **Köprülüler** v. r.
ministr obchodu

LISTINA „A“

I. díkativní listina položek, které mohou být vyváženy z Československé socialistické republiky do Turecké republiky

— organické a neorganické chemikálie	— novinový papír a ostatní druhy papíru
— chemické výrobky a odpovídající suroviny	— koks (metalurgický)
— PVC	— uhlíkové výrobky pro elektrické účely
— polyethylen	— železářské a ocelářské výrobky
— polypropylen	— kuličková a válečková ložiska
— výrobky z polymerů a kopolymerů	— komponenty pro motorová vozidla
— ostatní chemické výrobky	— komponenty pro elektronický průmysl
— farmaceutické výrobky a odpovídající suroviny	— elektrické stroje, přístroje a komponenty
— lékařská zařízení a přístroje	— stroje a zařízení pro důlní průmysl
— umělá hnojiva a odpovídající suroviny	— stroje a strojní zařízení a jejich náhradní díly pro obráběcí stroje, dieselmotory, dieselaagregáty, kompresory, textilní stroje a podobně
— syntetická a organická barviva	— kompletní zařízení investičního charakteru včetně náhradních dílů, které se vztahují k projektům
— plastické suroviny a polotovary	
— buničina	
— fotografický papír	

LISTINA „B“

**Indikativní listina položek, které mohou být vyváženy z Turecké republiky
do Československé socialistické republiky**

-- brambory	-- bavlna
-- cizrna	-- bavlněná příze
-- čočky	-- mohér
-- cibule	-- bavlněný textil
-- česnek	-- hotové oděvy
-- citrusové plody	-- kožené oděvy
-- hrozinky	-- pletené oděvy
-- sušené fíky	-- ručníky
-- liskové ořechy	-- přikrývky
-- bobkový list	-- vlněné výrobky
-- tabák	-- samet a podobně
-- alkoholické nápoje	-- ručně vyráběné koberce
-- čerstvé ovoce a zelenina	-- strojově vyráběné koberce
-- ovocné šťávy a koncentráty	-- kosmetika
-- čaj	-- sanitární zařízení
-- růžový olej	-- dlaždice a obkládačky
-- džemy, marmelády a podobně	-- keramické obkládačky
-- konzervovaná zelenina	-- plastické barvy
-- potravinářské výrobky	-- atomizéry
-- prázdné makovice	-- pulverizéry
-- slitrovaný magnezit	-- domy z prefabrikátů
-- kolemanit	-- materiál pro konstrukce
-- chromová ruda a koncentráty	-- elektrické stroje a zařízení
-- ferro-chrom	-- motorové pumpy
-- kyselina boritá	-- vzduchové a plynové kompresory
-- baryt	-- ruční nářadí
-- sodium borates	-- zámky a visací zámky
-- bauxit	-- radiátory pro ústřední topení
-- hliníkové desky a fólie	-- chladničky
-- karbid vápníku	-- pračky
-- bentonit	-- brzdová obložení
-- borax dekahydrát	-- kabely
-- borax pentahydrát	-- průmyslové pryžové výrobky
-- tinkal	-- chemické výrobky
-- perlit	-- ostatní

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ústředními výbory Odborového svazu pracovníků železnic a Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **výnos** ze dne 29. prosince 1979 čj. 27 000/1979-03, **kterým se mění a doplňuje výnos** federálního ministerstva dopravy ze dne 14. července 1976 č. 16 430/1976-03, **o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích v působnosti federálního ministerstva dopravy** ve znění výnosů federálního ministerstva dopravy ze dne 22. února 1978 čj. 6714/1978-03 a ze dne 10. května 1979 č. 10 555/1979-03.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1980 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor práce a mezd) a v organizacích, na něž se výnos vztahuje.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo podle ustanovení § 85 odst. 2 zákoníku práce v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **směrnice** ze dne 8. ledna 1980 čj. 24 796/79-Va/3 **o nerovnoměrném rozvržení pracovní doby v období kalendářního roku a sezóny.**

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1980.

Směrnice se vztahují na pracovníky organizací řízených ministerstvem kultury ČSR, řízených nebo spravovaných odbory kultury KNV, ONV a Národním výborem hlavního města Prahy a organizací odvětví kultury spravovaných příslušnými odbory městských a místních národních výborů (kromě kin a správ kin).

Směrnice budou uveřejněny ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR a je možno do nich nahlédnout na ministerstvu kultury ČSR, odborech kultury KNV a ONV a Národním výboru hlavního města Prahy a ve všech organizacích odvětví kultury (kromě kin a správ kin).

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky

vydalo

- a) podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků dřevoprůmyslu, lesního a vodního hospodářství **výnos** ze dne 14. 12. 1979 čj. 60 391/1954/OEVH/3/79, **kterým se mění a doplňuje výnos** ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky ze dne 31. 8. 1973 čj. 21 675/4005/OE/73 (reg. v částce 11/1974 Sb.) **o odměňování dělníků v organizacích vodního hospodářství** v působnosti ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky a v organizacích vodního hospodářství řízených národními výbory v České socialistické republice.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1980, byl rozeslán organizacím, jímž je určen a je uveřejněn ve Věstníku ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky v částce 4/1980 pod poř. č. 7.

- b) podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků dřevoprůmyslu, lesního a vodního hospodářství **výnos** ze dne 29. 11. 1979 čj. 18 586/SO/79, **kterým se doplňuje výnos** ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky ze dne 28. 9. 1978 čj. 59 060/SO/78 **o vydání resortního seznamu zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie, ve**

znění výnosu ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky ze dne 18. 6. 1979 čj. 18 305/SO/79.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1980, byl rozeslán organizacím, jímž je určen, a je uveřejněn ve Věstníku ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky v částce 4/1980 pod poř. č. 8.

Do obou výnosů lze nahlédnout na ministerstvu lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky.

Ministerstvo obchodu České socialistické republiky

vydalo dne 24. ledna 1980 podle § 1 zákona č. 160/1949 Sb., o vnitřním obchodě, v dohodě s ministerstvem vnitra ČSR a ostatními zúčastněnými ústředními orgány **výnos o prodeji zlatých snubních prstenů.**

Výnos se vztahuje na všechny socialistické organizace, které prodávají občanům zlaté snubní prsteny.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. února 1980 a byl uveřejněn pod pořadovým číslem 1 v částce č. 1/1980 Věstníku MO ČSR.

Středočeský krajský národní výbor

schválil podle § 27 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb. dne 20. června 1979 **územní plán sídelního útvaru Kutná Hora a jeho aglomerace**, dne 21. prosince 1979 **územní plán sídelního útvaru Mělník a jeho aglomerace a územní plán sídelního útvaru Mladá Boleslav a jeho aglomerace.**

Ministerstvo vnútra Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev a § 95 Zákonníka práce po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov miestneho hospodárstva **úpravu z 10. januára 1980 č. MH-63/203/1980, ktorou sa mení a dopĺňa úprava** Ministerstva vnútra Slovenskej socialistickej republiky zo 7. apríla 1978 č. MH-619/203/1978 (registrovaná v čiastke 24/1978 Zb.) **o odmieňaní robotníkov v organizáciách miestneho hospodárstva.**

Úpravou sa menia ustanovenia § 14 a 22 a dopĺňajú prílohy č. 1 a 3 úpravy o odmieňaní robotníkov v organizáciách miestneho hospodárstva.

Úprava nadobúda účinnosť dňom uverejnenia tohto oznámenia v Zbierke zákonov; bude uverejnená v Prevdzlovom spravodajstve a možno do nej nazrieť na odboroch miestneho hospodárstva krajských národných výborov a okresných národných výborov.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 19. října 1979 byl v Praze podepsán Protokol mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Albánské lidové socialistické republiky o výměně zboží a platech na rok 1980. Protokol vstoupil na základě svého článku 6 v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1980 a bude platit do 31. prosince 1980.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 24. října 1979 byl v Praze podepsán Protokol mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o výměně zboží a platech v r. 1980. Protokol vstoupil na základě svého článku 8 v platnost dnem podpisu a bude platit do 31. prosince 1980.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 29. října 1979 byl ve Fenjanu podepsán Protokol mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Korejské lidově demokratické republiky o výměně zboží a platech v roce 1980. Protokol vstoupil na základě svého článku 6 v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1980 a bude platit do 31. prosince 1980.